

Dr. Larsen i sin Tid har været syg, ikke har kunnet helt magte sin Opgave; men jeg maa tilstaa, at saa vidt jeg vidste, var dette Forhold bedret. Saa vidt jeg vidste, var Dr. Larsen nu bedre i Stand til at passe sin Gerning derovre. Men der kommer nu en Forhandling i Stand mellem Ministeriet og Forstander Larsen.

Jeg skal nævne nogle ganske faa Spørgsmaal, og jeg beder ærede Medlemmer tilgive mig, at jeg gør det meget kort af Hensyn til Tiden; for jeg har jo et Par store Sager paa mit Program endnu. Til det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen skal jeg sige, at Spørgsmaalet om yderligere Tilskud til Istandsættelsen af St. Knuds Kloster i Odense vil i Henhold til et Andragende, der først kom til Ministeriet i Lørdags, blive Genstand for Overvejelse i Ministeriet i den kommende Tid. Til det samme ærede Medlem vil jeg sige, at naar Talen er om Tilskud til kommunale Børnehjem, kender man ikke fra Statens Side til at give Tilskud til et Børnehjem, som er rent kommunalt, idet det kunde afstedkomme adskillige Konsekvenser. Dertil skal jeg nævne, at de kommunale Børnehjem jo i Regelen er indrettet til kun at tage mod Børn fra den samme Kommune, hvorimod de Børnehjem, der støttes af Staten, modtager Børn fra hele Landet.

Det ærede Medlem Hr. Mads Gram omtalte en overmaade vigtig Sag, nemlig Spørgsmaalet om, hvordan man for Fremtiden skal faa Lærere uddannet til tysksprogede Skoler i de sønderjydske Landsdele, og jeg kan bekræfte det ærede Medlems Formodning om, at der i Ministeriet er Planer fremme om at faa denne Sag ordnet paa en forsvarlig Maade. Jeg mener som det ærede Medlem, at naar vi har en Befolkning, der i Henhold til Lov har Skoler med tysk Sprog, har vi en Forpligtelse — ligesom der vil være en tilsvarende Forpligtelse i Kirken overfor de Præster, der skal betjene Menighederne i tysk Sprog — til at sørge for, at ogsaa Fremtiden kan yde det tysksprogede Mindretal Lærere, som det kan være tjent med.

Det ærede Medlem Hr. Jacobsen nævnte et Andragende, der er indkommet til Ministeriet fra Lærer Christensen om at faa fast Understøttelse paa Finansloven, han vil have det som Udgiver af en Salmekonkordans. Jeg kan i dette Øjeblik ikke afgive et saadant Tilsagn, men derimod stille i Udsigt, at man ved Førarsuddelingen vil betænke Lærer Christensen med et mindre Tilskud.

Jeg skal nu sige et Par Ord om det kongelige Teater. Det er rimeligt, at man Gang paa Gang spørger, om det da er umuligt, at der kan komme en Forandring i det fortvivlede Forhold, at den danske Nationalscene kræver et aarligt Tilskud fra Statskassen paa omtrent 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og jeg maa tillade mig, som jeg gjorde det i Fjor, at sige til dette høje Tings Medlemmer, at da man i sin Tid vedtog den nye Lønningslov for Teatret og selvfølgelig bragte Bestemmelserne om Dyrtidstillæg o. s. v. til ogsaa at gælde for det kongelige Teater, skabte man den Situation, som det ikke er muligt, saa længe Teatret har de nuværende Forhold, at komme udenom. Det blev den Gang sagt af det kongelige Teaters Chef, at disse Forhøjelser af Lønningerne og disse Dyrtidstillæg nødvendigvis maatte medføre et Underskud paa mellem 1 og 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man vil se, at Teatret spiller til høje Priser — det var ikke godt, at vort Nationalteater skulde have højere Priser — for fuldt Hus Aften efter Aften. Teatret kan ikke indspille flere Penge, end det gør, men det kan ikke forslaa til at lønne det Personale, der, som det saa tidt er sagt i dette høje Ting, er tredobbelt, med de høje Lønninger og Tillægene. Det er ganske umuligt at komme ud over den Situation, medmindre man skaffer Mulighed for øget produktivt Arbejde af det Personale, der er ansat ved det kongelige Teater. Derfor var min Plan i Fjor at søge at faa skabt en Talescene, og ærede Medlemmer vil vide, at der af Ministeriet i Fjor var udarbejdet en Plan i saa Henseende, men den maatte lægges til Side af de samme økonomiske Hensyn, der standser saa mangt et Initiativ. Jeg har endnu den Opfattelse, at der er ingen anden Vej ud end en øget Arbejdsplads. Jeg vil gerne indskrænke mig til at svare de ærede Medlemmer, der har spurgt om denne Sag, med at sige, at jeg vil forsøge ved Forhandling med Finansudvalget, om det ikke var muligt for mig at faa Sagen lagt frem, saaledes at den høje Rigsdag kom til positivt at tage Stilling til det kongelige Teater. Jeg kan jo ikke, naar der ikke kan gives finansiel Bemyndigelse, fremkomme med Forslag, men jeg kan maaske fremkomme med Forslag til Beslutning angaaende denne Sag. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer udtalte, at det kongelige Teaters Budget rider Ministeriet som en Mare. Det er uudholdeligt bestandigt at have at gøre med denne store Virk-